

MINISTARSTVO PRAVOSUDA

Nacrt

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
UREDU ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE I ORGANIZIRANOG
KRIMINALITETA**

Zagreb, listopad 2012.

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbama članka 2. stavak 4. alineja 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/10).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA ZAKONOM TREBA UREDITI TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (dalje: Zakon) objavljen je u Narodnim novinama broj 76/09 a stupio je na snagu 1. srpnja 2009. Zakon je revidiran prvi puta 2010. godine („Narodne novine“ broj 116/10) radi potrebe točnijeg određenja nadležnosti Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta kada su u pitanju kaznena djela koja su počinjena od strane grupe ili zločinačke organizacije, odnosno kada su počinjena korupcijska kaznena djela, a drugi puta 2011. godine („Narodne novine“ broj 57/11) radi potrebe ispunjavanja mjerila za zatvaranje Poglavlja 23. Pravosuđe i temeljna prava.

Potreba za donošenjem ovog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta uvjetovana je u prvom redu usklađivanjem s novim Kaznenim zakonom („Narodne novine“ broj 125/11), koji stupa na snagu 1. siječnja 2013.

Stoga su u ovaj Prijedlog unesene izmjene i dopune u kojima se Zakon terminološki usklađuje s novim Kaznenim zakonom kako bi iste bile primjenjive na trenutno važeći Kazneni zakon („Narodne novine“ broj 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08, 57/11 i 77/11) i novi Kazneni zakon („Narodne novine broj“ 125/11) koji stupa na snagu 1. siječnja 2013. obzirom taj zakon upotrebljava drugačije nazive za pojedine mjere i kaznena djela.

Nadalje, kako novi Kazneni zakon ima i drugačiju strukturu od važećeg Kaznenog zakona, a što je dovelo do drugačije numeracije članaka cijelog zakona, bilo je potrebno u ovaj Prijedlog unijeti izmjene i dopune pojedinih članaka koji sadrže „kataloge kaznenih djela“ iz važećeg Kaznenog zakona tako da se uz postojeće „kataloge“ dodaju i oni koji odgovaraju istim kaznenim djelima opisanim u novom Kaznenom zakonu sa tamo navedenom numeracijom. I ova izmjena je učinjena kako bi ti članci bili primjenjivi na trenutno važeći Kazneni zakon i novi Kazneni zakon koji stupa na snagu 1. siječnja 2013.

Slijedeća skupina izmjena i dopuna koje sadrži ovaj Prijedlog, nisu posljedica novog Kaznenog zakona već su predložene radi veće jasnoće, ispravka i dopune pojedinih članaka dosadašnjeg teksta Zakona. Tako Prijedlog sadrži izmjene i dopune članaka 28. i 37. stavak 3. u kojima je izbjegnuto pozivanje na konkretne članke Zakona o izvršenju kazne zatvora, obzirom je i taj Zakon u proceduri izmjene i dopune, već su opisno navedene pojedine odredbe tog Zakona. Takvom izmjenom sadržaj članka nije mijenjan, a omogućuje se njegova primjena nezavisno od eventualnih brojčanih izmjena članaka Zakona o izvršavanju kazne zatvora.

Izmjena članka 35. predstavlja preciziranje dosadašnjeg članka jer se isti članak upotpunjuje djelom teksta kojim se precizira da sudac istrage na vrijeme od 3 mjeseca odlučuje o produljenju istražnog zatvora. Izmjena članka 49. predstavlja dopunu postojećeg zakonskog

teksta tako da se uz Kazneni zakon, Zakon o kaznenom postupku i Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela dodaje i Zakon o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem. Naime i temeljem Zakona o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem, kao i po onima koji su već navedeni u postojećem tekstu članka 49. Zakona, je moguće sredstva pribavljena kaznenim djelom prisilno oduzeti te je stoga u postojeći zakonski tekst bilo nužno unijeti i taj Zakon. Izmjena članka 57. stavak 1. predstavlja ispravak postojećeg stavka obzirom da je taj stavak upućivao na rok iz članak 56. stavak 4. istog Zakona, a trebao je po intenciji zakonodavca upućivati na rok iz članak 56. stavak 5. istog Zakona, a koji stavak je u međuvremenu brisan. Radi navedenog ukazala se potreba taj stavak preformulirati.

Također, na odgovarajući način izmijenjene su odredbe članaka 37. i 43. Naime člankom 37. bilo je propisano da na obrazloženi prijedlog Ravnatelja Glavni državni odvjetnik može sudu, uz zahtjev za donošenjem rješenja o ispitivanju kao svjedoka osobe koja je kao pripadnik zločinačke organizacije pravomoćno osuđena, podnijeti i zahtjev za ublažavanje kazne ako je iskaz te osobe važan za dokazivanje, razotkrivanje i sprječavanje počinjenja najtežih oblika organiziranog kriminaliteta. Zbog činjenice da novi Zakon o kaznenom postupku ne poznaje više izvanredni pravni lijek – Zahtjev za izvanredno ublažavanje kazne, Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta izgubio je snažan „instrument nagodbe“ koji je omogućavao učinkovito postupanje u prikupljanju dokaz. Da bi se taj gubitak otklonio izmijenjen je članak 37. tako da Ured sada umjesto zahtjev za ublažavanje kazne podnosi zahtjev za obnovu kaznenog postupka radi preinake pravomoćne presude glede odluke o kazni pri čemu je predložena i izmjena članak 497. Zakona o kaznenom postupku koji bi to omogućavao.

Članak 43. sadržajno se nadovezuje na članak 37. Kako je izmijenjen članak 37. bilo je nužno, radi usklađenja s njim, neznatno izmijeniti članak 43.

Obzirom većina predloženih izmjena i dopuna u ovom Zakonu proizlazi iz potrebe usklađenja s novim Kaznenim zakonom, tako je i kao datum stupanja na snagu predložen datum stupanja na snagu novog Kaznenog zakona. Naime, stupanjem na snagu novog Kaznenog zakona, primjena Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta ne bi bila moguća bez predloženih izmjena i dopuna.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu.

IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O UREDU ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE I ORGANIZIRANOG KRIMINALITETA

Članak 1.

U Zakonu o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta („Narodne novine“ broj 76/09, 116/10, 145/10 i 57/11), članak 21. mijenja se i glasi:

„(1) Ured obavlja poslove državnog odvjetništva u predmetima kaznenih djela iz Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08, 57/11 i 77/11):

1. zlouporabe u postupku stečaja iz članka 283. stavka 2. i 3., nelojalne konkurencije u vanjskotrgovinskom poslovanju iz članka 289. stavka 2., zlouporabe obavljanja dužnosti državne vlasti iz članka 338., protuzakonitog posredovanja iz članka 343., primanja mita iz članka 347., primanja mita u gospodarskom poslovanju iz članka 294.a, davanja mita iz članka 348. i davanja mita u gospodarskom poslovanju iz članka 294.b,

2. zlouporabe položaja i ovlasti iz članka 337., ako je ta djela počinila službena osoba označena u članku 89. stavku 3.,

3. protupravnog oduzimanja slobode iz članka 124. stavka 3., otmice iz članka 125. stavka 2., prisile iz članka 128. stavka 2., trgovanja ljudima i ropstva iz članka 175. stavka 3., protuzakonitog prebacivanja osoba preko državne granice iz članka 177. stavka 3., razbojništva iz članka 218. stavka 2., iznude iz članka 234. stavka 2., ucjene iz članka 235. stavka 2., pranja novca iz članka 279. stavka 3. i protupravne naplate iz članka 330. stavka 4. i 5., ako su ta kaznena djela počinjena u sastavu grupe (članak 89. stavak 22.) ili zločinačke organizacije,

4. zlouporabe opojnih droga iz članka 173. stavka 3.,

5. udruživanja za počinjenje kaznenih djela iz članka 333., uključujući pri tome sva kaznena djela koja je počinila ta grupa ili zločinačka organizacija, osim za kaznena djela protiv Republike Hrvatske i oružanih snaga,

6. počinjenih u vezi s djelovanjem grupe ili zločinačke organizacije za koja je propisana kazna zatvora u trajanju duljem od tri godine, a kazneno djelo je počinjeno na području dviju ili više država ili je značajan dio njegovog pripremanja ili planiranja izvršen u drugoj državi,

7. za vođenje kaznenog postupka protiv organizatora grupe ili zločinačke organizacije za počinjenje kaznenih djela podvođenja iz članka 195. stavka 2., nedozvoljene trgovine zlatom iz članka 290. stavka 2. i izbjegavanja carinskog nadzora iz članka 298. stavka 2. i 3.,

8. pranja novca iz članka 279. stavka 1. i 2., utaje poreza i drugih davanja iz članka 286, sprječavanja dokazivanja iz članka 304. stavka 1. i 2., prisile prema pravosudnom dužnosniku iz članka 309., sprječavanja službene osobe u obavljanju službene dužnosti iz članka 317., napada na službenu osobu iz članka 318. te kazneno djelo otkrivanja identiteta zaštićenog svjedoka iz članka 305.a, ako su ova djela počinjena u vezi s počinjenjem kaznenih djela iz točke 1.-7. ovog stavka.

(2) Ured obavlja poslove državnog odvjetništva u predmetima kaznenih djela iz Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11):

1. primanja i davanja mita u postupku stečaja iz članka 251., primanja mita u gospodarskom poslovanju iz članka 252., davanja mita u gospodarskom poslovanju iz članka 253., zlouporabe položaja i ovlasti iz članka 291. ako je to djelo počinila službena osoba označena u članku 87. stavku 3., nezakonitog pogodovanja iz članka 292., primanja mita iz članka 293., davanja mita iz članka 294., trgovanja utjecajem iz članka 295., davanja mita za trgovanje utjecajem iz članka 296.,

2. zločinačkog udruženja iz članka 328. i počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329., osim za kaznena djela protiv Republike Hrvatske i oružanih snaga,

3. počinjenih u vezi s djelovanjem zločinačkog udruženja, za koja je propisana kazna zatvora u trajanju duljem od tri godine, a kazneno djelo je počinjeno na području dviju ili više država ili je značajan dio njegovog pripremanja ili planiranja izvršen u drugoj državi,

4. pranja novca iz članka 265., utaje poreza ili carine iz članka 256., sprječavanja dokazivanja iz članka 306. stavak 1. i 2., prisile prema pravosudnom dužnosniku iz članka 312., prisile prema službenoj osobi iz članka 314., napada na službenu osobu iz članka 315., te kaznenog djela otkrivanja identiteta ugrožene osobe ili zaštićenog svjedoka iz članka 308., ako su ova djela počinjena u vezi s počinjenjem kaznenih djela iz točke 1.-3. ovog stavka.“

Članak 2.

U članku 22. iza riječi: „članka 337. stavak 1. i 2. KZ“, dodaju se riječi: „(„Narodne novine“ broj 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08, 57/11 i 77/11), odnosno kaznena djela iz članka 291. stavak 1. KZ („Narodne novine“ broj 125/11).“

Članak 3.

U članku 25. stavku 1. iza riječi: „zločinačke organizacije“ dodaju se riječi: „odnosno zločinačkog udruženja“.

U stavku 2. iza riječi: „zločinačke organizacije“ dodaju se riječi: „odnosno zločinačkog udruženja“, iza riječi „zločinačkim organizacijama“ dodaju se riječi: „odnosno zločinačkim udruženjima“, iza riječi „zločinačka organizacija“ dodaju se riječi: „odnosno zločinačko udruženje“, te se riječ „njezin“ zamjenjuje riječju: „njihov“.

Članak 4.

Članak 28. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Sudac izvršenja mjesno nadležan prema posebnom zakonu dostavlja Uredu sva rješenja u postupku izvršavanja kazne zatvora osuđenika za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona.“

U stavku 2. iza riječi: „zločinačke organizacije“ dodaju se riječi: „odnosno zločinačkog udruženja“.

Članak 5.

U članku 30. iza riječi: „članka 351. KZ“, dodaju se riječi: „(„Narodne novine broj 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08, 57/11 i 77/11“), odnosno iz članka 300. KZ („Narodne novine broj 125/11“)

Članak 6.

U članku 35. stavak 1. na kraju, dodaje se rečenica: „O produljenju istražnog zatvora na vrijeme od 3 mjeseca odlučuje sudac istrage.“

Članak 7.

U cijelom članku 36. iza riječi: „zločinačke organizacije“ dodaju se riječi: „odnosno zločinačkog udruženja“.

Članak 8.

Članak 37. mijenja se i glasi:

„(1) Na obrazloženi prijedlog Ravnatelja Glavni državni odvjetnik može sudu iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o ispitivanju kao svjedoka osobe koja je kao pripadnik zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja pravomoćno osuđena, zajedno sa zahtjevom za obnovu kaznenog postupka radi preinake te pravomoćne presude glede odluke o kazni (članak 43. stavak 5. točka 2. ovog Zakona i članak 497. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku), ako je njezin iskaz važan za otkrivanje i dokazivanje kaznenih djela počinjenih u okvirima zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja ili počinitelja tih kaznenih djela, ili za otkrivanje i sprječavanje činjenja kaznenih djela od strane pripadnika zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja.

(2) Uz zahtjeve se prilaže izjava iz članka 38. stavka 2. i 3. ovoga Zakona. Tu izjavu osuđena osoba daje pred nadležnim sucem izvršenja u nazočnosti branitelja.

(3) Umjesto zahtjeva iz stavka 1. ovog članka, Glavni državni odvjetnik može sudu nadležnom za uvjetni otpust zatvorenika podnijeti prijedlog za uvjetni otpust izvan rokova za ponavljanje prijedloga propisanih posebnim zakonom.“

Članak 9.

Članak 39. mijenja se i glasi:

„Ne može se ispitati kao svjedok (pojedinačni) počinitelj za kojega postoje okolnosti iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona koji je:

1. počinio jedno ili više kaznenih djela ubojstva iz članka 90. teškog ubojstva iz članka 91. terorizma iz članka 169. stavka 2., ugrožavanja sigurnosti osoba pod međunarodnom zaštitom iz članka 170. stavka 2., uzimanja talaca iz članka 171. stavka 2., otmica zrakoplova ili broda iz članka 179. stavka 2., morskog i zračnog razbojništva iz članka 180. stavka 2., silovanja iz članka 188 stavka 2., 3. i 4., spolnog odnošaja s nemoćnom osobom iz članka 189. stavka 2., 3. i 4. i spolnog odnošaja s djetetom iz članka 192., iz . Kaznenog zakona („Narodne novine“

broj 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08, 57/11 i 77/11),

2. počinio jedno ili više kaznenih djela ubojstva iz članka 110., teškog ubojstva iz članka 111., terorizma iz članka 97. stavka 3. i 4., financiranja terorizma iz članka 98. stavak 1., terorističkog udruženja iz članka 102. stavak 1., ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom iz članka 352., otmice osobe pod međunarodnom zaštitom iz članka 353. stavak 2., napada na osobu pod međunarodnom zaštitom iz članak 354. stavak 2., napada na zračni i plovidbeni promet iz članka 223. stavak 5. i 6., teških kaznenih djela protiv spolne slobode iz članka 154., teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. iz Kaznenog zakona („Narodne novine broj“ 125/11),

3. organizator zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja,

4. poticatelj na počinjenje kaznenog djela iz članka 21. ovoga Zakona u cilju da protiv potaknute osobe bude pokrenut postupak za to djelo.“

Članak 10.

U članku 40. stavku 4. iza riječi: „zločinačke organizacije“ dodaju se riječi: „odnosno zločinačkog udruženja“.

Članak 11.

U cijelom članku 41. iza riječi: „zločinačke organizacije“ dodaju se riječi: „odnosno zločinačkog udruženja“.

Članak 12.

Članak 43. mijenja se i glasi:

„(1) Vijeće suda iz članka 31. stavka 1. ovog Zakona odbit će zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika za ispitivanje kao svjedoka osobe iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona ako iskaz te osobe nije u interesu otkrivanja i kaznenog progona drugih pripadnika zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja.

(2) Vijeće može odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika za ispitivanje kao svjedoka osobe iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona iz razloga navedenih u članku 41. stavku 1. točki 2. i stavku 2. ovoga Zakona.

(3) Protiv rješenja vijeća iz stavka 1. i 2. ovog članka Glavni državni odvjetnik može podnijeti žalbu u roku od 48 sati. O žalbi odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u roku od 3 dana.

(4) Vijeće će, ako zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika za ispitivanje kao svjedoka osobe iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona nađe osnovanim, rješenjem dopustiti da se ta osoba ispita kao svjedok.

(5) Nakon ispitivanja osobe iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona, vijeće će, ako njen iskaz može bitno pridonijeti otkrivanju i dokazivanju kaznenih djela počinjenih u okvirima zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja ili počinitelja tih kaznenih djela, ili otkrivanju i sprječavanju činjenja kaznenih djela od strane pripadnika zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja, odgovarajućom primjenom odredbe članka 498. Zakona o kaznenom postupku presudom preinačiti glede odluke o kazni pravomoćnu presudu kojom je

ta osoba osuđena te je osuditi na kaznu koja će od ranije izrečene kazne biti manja najmanje za jednu trećinu, a najviše za dvije trećine te kazne.“

Članak 13.

U članku 44. iza riječi: „zločinačke organizacije“ dodaju se riječi: „odnosno zločinačkog udruženja“.

Članak 14.

U članku 45. stavku 3. iza riječi: „zločinačke organizacije“ dodaju se riječi: „odnosno zločinačkog udruženja“.

Članak 15.

U članku 46. točki 3. iza riječi: „zločinačke organizacije“ dodaju se riječi: „odnosno zločinačkog udruženja“.

Članak 16.

U članku 49. stavku 1. iza riječi: „Zakona o kaznenom postupku“ dodaje se zarez i riječi: „Zakona o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem“.

Članak 17.

U članku 56. stavku 2. riječi: „rođaka u uspravnoj lozi, rođaka“ zamjenjuju se riječima: „srodnika u ravnoj lozi, srodnika“.

Članak 18.

Članak 57. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Sudac će održati ročište za potvrdu rješenja iz članka 56. stavka 4. ovoga Zakona u roku od 21 dan od dana donošenja. Nedolazak protivnika ne sprječava održanje ročišta.“

Članak 19.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2013.

V. OBRAZLOŽENJE POJEDINAČNIH ODREĐABA

Članak 1. Člankom 21. Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta propisuje se stvarna nadležnost Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta tako da su kataloški navedena kaznena djela za koja je nadležan. Obzirom će se, nakon stupanja na snagu novog KZ-a, a zbog načela primjene blažeg zakona, i dalje u određenim slučajevima primjenjivati stari KZ, potrebno je da u Zakonu o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta postoje dva kataloga. Naime, ukoliko će se Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta primjenjivati u postupku za kazneno djelo propisano starim KZ-om, nadležnost Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta odredit će se po stavku 1. ovog članka, a ukoliko će se kazneni postupak voditi za kazneno djelo iz novog KZ-a, nadležnost Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta odredit će se po stavku 2. ovog članka. Katalog kaznenih djela naveden u stavku 2. navedenog članka nije sadržajno mijenjan u odnosu katalog kaznenih djela naveden u stavku 1. istog članka a koji se odnosi na stari KZ.

Članak 2. U članku 22. predviđena je po odluci Glavnog državnog odvjetnika, delegacija nadležnosti u prethodnom postupku, do podizanja optužnice, sa Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta na mjesno nadležno općinsko državno odvjetništvo ali samo ako se radi o predmetima za kaznena djela iz članka 337. stavak 1. i 2. važećeg KZ-a. Naime, ukoliko će se Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta primjenjivati u postupku za kazneno djelo propisano važećim KZ-om, primjenjivat će se dosadašnji tekst Zakona a ukoliko će se Zakon primjenjivati u postupku za kazneno djelo propisano novim KZ-om primjenjivat će se dio teksta Zakona koji je ovim izmjena dodan u postojeći tekst ovog članka. Ovakva izmjena ne zadire u sadržaj postojećeg zakonskog teksta već predstavlja usklađenje s novim KZ-om koji tek treba stupiti na snagu, a sve radi mogućnosti njegove pune primjene.

Članak 3. U cijelom članku 25. dodane su riječi „, odnosno zločinačko udruženje“ sukladno padežu koji odgovara izričaju teksta, jer novi KZ više ne poznaje pojam „zločinačke organizacije“. Nije moguće brisanje pojma „zločinačke organizacije“ zbog eventualne potrebe primjene starog KZ i nakon stupanja na snagu novog KZ zbog obvezne primjene blažeg zakona. Riječ „,njezin“ zamijenjena je riječju: „,njihov“ radi usklađenja zakonskog teksta navedenog članka sa sadržajem dodanog teksta ne zadirući pritom u njegov sadržaj.

Članak 4. U članka 28. stavak 1. zamijenjen je dio teksta u kojem se upućuje na članak 43. Zakon o izvršavanju kazne zatvora, obzirom je i taj Zakon u proceduri izmjene i dopune, tekstom u kojem je opisno navedeno koji sudac izvršenja je nadležan za dostavljanje podataka Uredu bez pozivanja na konkretan zakon. Takvom izmjenom sadržaj članka nije mijenjan a omogućuje njegovu primjenu nezavisno od eventualnih brojčanih izmjena članka Zakon o izvršavanju kazne zatvora.

U članku 28. stavak 2. dodane su riječi „, odnosno zločinačko udruženje“ jer novi KZ više ne poznaje pojam „zločinačke organizacije“. Nije moguće brisanje pojma „zločinačke organizacije“ zbog eventualne potrebe primjene starog KZ i nakon stupanja na snagu novog KZ zbog obvezne primjene blažeg zakona.

Članak 5. U članku 30. propisano je, da se bez odluke Ravnatelja ne smiju objavljivati podaci o kaznenom progonu u predmetima iz nadležnosti Ureda te da je njihovo neovlašteno objavljivanje kazneno djelo iz članka 351. važećeg KZ-a. Naime, ukoliko će se Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta primjenjivati u postupku za

kazneno djelo propisano važećim KZ-om, primjenjivat će se dosadašnji tekst Zakona, a ukoliko će se Zakon primjenjivati u postupku za kazneno djelo propisano novim KZ-om primjenjivat će se dio teksta Zakona koji je ovim izmjena dodan u postojeći tekst ovog članka. Ovakva izmjena ne zadire u sadržaj postojećeg zakonskog teksta već predstavlja usklađenje s novim KZ-om koji tek treba stupiti na snagu.

Članak 6. Izmjena članka 35. predstavlja preciziranje dosadašnjeg članka jer se isti članak upotpunjuje djelom teksta kojim se navodi da sudac istrage na vrijeme od 3 mjeseca odlučuje o produljenju istražnog zatvora.

Članak 7. U cijelom članku 36. dodane su riječi „, odnosno zločinačkog udruženja“ jer novi KZ više ne poznaje pojam „,zločinačke organizacije“. Nije moguće brisanje pojma „,zločinačke organizacije“ zbog eventualne potrebe primjene starog KZ i nakon stupanja na snagu novog KZ obzirom na na obveznu primjenu blažeg zakona.

Članak 8. Člankom 37. bilo je propisano da na obrazloženi prijedlog Ravnatelja Glavni državni odvjetnik može sudu uz zahtjev za donošenjem rješenja o ispitivanju kao svjedoka osobe koja je kao pripadnik zločinačke organizacije pravomoćno osuđena podnijeti i zahtjev za ublažavanje kazne ako je iskaz te osobe važan za otkrivanje i dokazivanje kaznenih djela počinjenih u okviru zločinačke organizacije ili počinitelja tih kaznenih djela, odnosno za otkrivanje i sprečavanje činjenja kaznenih djela od strane pripadnika te organizacije. Takav zakonski tekst davao je Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta „,instrument nagodbe“ kojim je, u točno određenim situacijama, bilo moguće osuđeniku koji je pripadnik zločinačke organizacije ponuditi u zamjenu za njegov iskaz da će Ured podnijeti zahtjev za ublažavanje njegove kazne. Kako novi Zakon o kaznenom postupku ne poznaje više izvanredni pravni lijek – Zahtjev za izvanredno ublažavanje kazne, Ured je izgubio taj „,instrument nagodbe“ za koji se smatralo nužnim da postoji i nadalje.

Da bi se to omogućilo, izmijenjen je članak 37. tako da Ured sada umjesto zahtjev za ublažavanje kazne podnosi zahtjev za obnovu kaznenog postupka radi preinake pravomoćne presude glede odluke o kazni, i članak 497. Zakona o kaznenom postupku, koji se odnosi na izvanredni pravni lijek-Obnovu postupk, tako da je dodan stavak 2. koji omogućuje ublažavanje kazne ali samo u konkretnom slučaju predviđenom člankom 37. Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta.

Također u članku 37. dodane su riječi „, odnosno zločinačko udruženje“ jer novi KZ više ne poznaje pojam „,zločinačke organizacije“. Nije moguće brisanje pojma „,zločinačke organizacije“ zbog eventualne potrebe primjene starog KZ i nakon stupanja na snagu novog KZ obzirom na obveznu primjenu blažeg zakona.

Članaka 37. stavak 3. izmijenjen je tako da zakonski tekst više ne upućuje na članak 158. Zakon o izvršavanju kazne zatvora, obzirom je i taj Zakon u proceduri izmjene i dopune, već je opisno navedeno da Glavni državni odvjetnik može sudu nadležnom za uvjetni otpust zatvorenika podnijeti prijedlog za uvjetni otpust izvan rokova za ponavljanje prijedloga propisanih posebnim zakonom. Takvom izmjenom sadržaj članka nije mijenjan a omogućuje njegovu primjenu nezavisno od eventualnih brojčanih izmjena članka Zakon o izvršavanju kazne zatvora.

Članak 9. Člankom 39. navedeno je da se ne može ispitati kao svjedok počinitelj za kojeg postoje okolnosti iz članka 36. stavak 1. Zakona, koji je počinio točno određena kaznena djela koja su kataloški navedena. Obzirom će se, nakon stupanja na snagu novog KZ-a, a zbog načela primjene blažeg zakona, i dalje u određenim slučajevima primjenjivati važeći

KZ-on, potrebno je da u Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta postoje dva kataloga. Naime, ukoliko će se Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta primjenjivati u postupku za kazneno djelo propisano važećim KZ-om, o tome da li se počinitelj kaznenog djela može ispitati kao svjedok odredit će se po točki 1., 3. ili 4. ovog članka, a ukoliko će se kazneni postupak voditi za kazneno djelo iz novog KZ-a, o tome da li se počinitelj kaznenog djela može ispitati kao svjedok odredit će se po točki 2., 3. ili 4. ovog članka. Katalog kaznenih djela naveden u točki 2. navedenog članka nije sadržajno mijenjan u odnosu na katalog kaznenih djela naveden u točki 1. istog članka, a koji se odnosi na važeći KZ.

U točki 3. (prijašnja točka 2.) je dodana riječi „odnosno zločinačkog udruženja“ jer novi KZ više ne poznaje pojam „zločinačke organizacije“. Nije moguće brisanje pojma „zločinačke organizacije“ zbog eventualne potrebe primjene starog KZ i nakon stupanja na snagu novog KZ obzirom na obveznu primjenu blažeg zakona.

Članak 10. U članku 40. stavku 4. dodane su riječi „odnosno zločinačkog udruženja“ jer novi KZ više ne poznaje pojam „zločinačke organizacije“. Nije moguće brisanje pojma „zločinačke organizacije“ zbog eventualne potrebe primjene starog KZ i nakon stupanja na snagu novog KZ obzirom na obveznu primjenu blažeg zakona.

Članak 11. U članku 41. stavku 1. točki 2. i stavku 2. dodane su riječi „odnosno zločinačkog udruženja“ jer novi KZ više ne poznaje pojam „zločinačke organizacije“. Nije moguće brisanje pojma „zločinačke organizacije“ zbog eventualne potrebe primjene starog KZ i nakon stupanja na snagu novog KZ obzirom na obveznu primjenu blažeg zakona.

Članak 12. Članak 43. sadržajno se nadovezuje na članak 37. Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta jer propisuje postupanje suda nakon što Glavni državni odvjetnik podnese zahtjev iz članka 37. Kako je izmijenjen članak 37. (iz razloga koji se nalaze opisani u obrazloženju ovog Prijedloga pod člankom 8.) bilo je nužno, radi usklađenja s člankom 37., neznatno izmijeniti članak 43. Izmjena se sastoji u činjenici što je do sada o zahtjevu Glavnog državnog odvjetnika sud odlučivao o oba zahtjeva jednim rješenjem a sada prvo odlučuje o potrebi ispitivanja kao svjedoka osobe iz članka 37. a potom, nakon što ta osoba bude ispitana sud presudom preinačuje pravomoćnu presudu u pogledu odluke o kazni. Također, u stavku 2. dodane su riječi „odnosno zločinačkog udruženja“ jer novi KZ više ne poznaje pojam „zločinačke organizacije“. Nije moguće brisanje pojma „zločinačke organizacije“ zbog eventualne potrebe primjene starog KZ i nakon stupanja na snagu novog KZ obzirom na obveznu primjenu blažeg zakona.

Članak 13. U članku 44. dodane su riječi „odnosno zločinačkog udruženja“ jer novi KZ više ne poznaje pojam „zločinačke organizacije“. Nije moguće brisanje pojma „zločinačke organizacije“ zbog eventualne potrebe primjene starog KZ i nakon stupanja na snagu novog KZ obzirom na obveznu primjenu blažeg zakona.

Članak 14. U članku 45. stavku 3. dodane su riječi „odnosno zločinačkog udruženja“ jer novi KZ više ne poznaje pojam „zločinačke organizacije“. Nije moguće brisanje pojma „zločinačke organizacije“ zbog eventualne potrebe primjene starog KZ i nakon stupanja na snagu novog KZ obzirom na obveznu primjenu blažeg zakona.

Članak 15. U članku 46. točki 3. dodane su riječi „odnosno zločinačkog udruženja“ jer novi KZ više ne poznaje pojam „zločinačke organizacije“. Nije moguće brisanje pojma „zločinačke organizacije“ zbog eventualne potrebe primjene starog KZ i nakon stupanja na

snagu novog KZ obzirom na obveznu primjenu blažeg zakona.

Članak 16. U članku 49. stavku 1. dopunjen je postojeći zakonskog teksta tako da se uz Kazneni zakon, Zakona o kaznenom postupku i Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena doda dodaje i Zakona o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem. Naime i temeljem Zakona o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem, kao i po onima koji su već navedeni u postojećem tekstu članka 49. Zakona, je moguće sredstva pribavljena kaznenim djelom prisilno oduzeti te je stoga u postojeći zakonski tekst bilo nužno unijeti i taj Zakon.

Članak 17. U članku 56. stavku 2. učinjene su terminološke izmjene sa svrhom usklađenja s novim KZ-om.

Članak 18. Izmjena članka 57. stavak 1. predstavlja ispravak postojećeg stavka obzirom da je taj stavak upućivao na rok iz članak 56. stavak 4. istog Zakona, a trebao je po intenciji zakonodavca upućivati na rok iz članak 56. stavak 5. istog Zakona a koji stavak je u međuvremenu brisan. Radi navedenog ukazala se potreba taj stavak izmijeniti na predloženi način.

Članak 19. Datum stupanja na snagu ovog Zakona vezan je uz datum stupanja na snagu novog Kaznenog zakona.

V. TEKST ODREDABA VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Članak 21.

(1) Ured obavlja poslove državnog odvjetništva u predmetima kaznenih djela:

1. zlouporabe u postupku stečaja iz članka 283. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04. i 71/06.), (u daljnjem tekstu: KZ), nelojalne konkurencije u vanjskotrgovinskom poslovanju iz članka 289. stavka 2. KZ, zlouporabe obavljanja dužnosti državne vlasti iz članka 338. KZ, protuzakonitog posredovanja iz članka 343. KZ, primanja mita iz članka 347. KZ, primanja mita u gospodarskom poslovanju iz članka 294.a KZ, davanja mita iz članka 348. KZ i davanja mita u gospodarskom poslovanju iz članka 294.b KZ,

2. zlouporabe položaja i ovlasti iz članka 337. KZ, ako je ta djela počinila službena osoba označena u članku 89. stavku 3. KZ,

3. protupravnog oduzimanja slobode iz članka 124. stavka 3. KZ, otmice iz članka 125. stavka 2. KZ, prisile iz članka 128. stavka 2. KZ, trgovanja ljudima i ropstva iz članka 175. stavka 3. KZ, protuzakonitog prebacivanja osoba preko državne granice iz članka 177. stavka 3. KZ, razbojništva iz članka 218. stavka 2. KZ, iznude iz članka 234. stavka 2. KZ, ucjene iz članka 235. stavka 2. KZ, pranja novca iz članka 279. stavka 3. KZ i protupravne naplate iz članka 330. stavka 4. i 5. KZ, ako su ta kaznena djela počinjena u sastavu grupe (članak 89. stavak 22. KZ) ili zločinačke organizacije,

4. zlouporabe opojnih droga iz članka 173. stavka 3. KZ,

5. udruživanja za počinjenje kaznenih djela iz članka 333. KZ, uključujući pri tome sva kaznena djela koja je počinila ta grupa ili zločinačka organizacija, osim za kaznena djela protiv Republike Hrvatske i oružanih snaga,

6. počinjenih u vezi s djelovanjem grupe ili zločinačke organizacije za koja je propisana kazna zatvora u trajanju duljem od tri godine, a kazneno djelo je počinjeno na području dviju ili više država ili je značajan dio njegovog pripremanja ili planiranja izvršen u drugoj državi.

(2) Ured je nadležan i za vođenje kaznenog postupka protiv organizatora grupe ili zločinačke organizacije za počinjenje kaznenih djela podvođenja iz članka 195. stavka 2. KZ, nedozvoljene trgovine zlatom iz članka 290. stavka 2. KZ i izbjegavanja carinskog nadzora iz članka 298. stavka 2. i 3. KZ.

(3) Ured je nadležan i za kaznena djela pranja novca iz članka 279. stavka 1. i 2. KZ, utaje poreza i drugih davanja iz članka 286. KZ, sprječavanja dokazivanja iz članka 304. stavka 1. i 2. KZ, prisile prema pravosudnom dužnosniku iz članka 309. KZ, sprječavanja službene osobe u obavljanju službene dužnosti iz članka 317. KZ, napada na službenu osobu iz članka 318. KZ te kazneno djelo otkrivanja identiteta zaštićenog svjedoka iz članka 305.a KZ, ako su ova djela počinjena u vezi s počinjenjem kaznenih djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

Članak 22.

Na obrazloženi prijedlog Ravnatelja Glavni državni odvjetnik može odrediti da u predmetima za kaznena djela iz članka 337. stavak 1. i 2. KZ u prethodnom postupku do podizanja optužnice postupaju mjesno nadležno općinsko državno odvjetništvo, ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili ako postoje drugi važni razlozi.

Članak 25.

(1) Ako postoje osnove sumnje da je počinjeno kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona i naznake organiziranog kriminaliteta, Ured i policija poduzet će sve što je potrebno da bi se prodrlo u središte zločinačke organizacije, razotkrili njezini članovi i organizatori te prikupili svi podaci i dokazi potrebni za kazneni postupak. S tim ciljem: policija bez odgode izvješćuje Ured o započinjanju i provođenju izvida, za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona za koja su same saznale, a Ured se uključuje bez odgode po svojoj prosudbi, u izvršavanje svojih ovlasti pokretanja i usmjeravanja izvida kaznenih djela (članak 38. stavak 2. točka 1. i 2. ZKP). Ured osobito vodi računa o hitnim izvidima i dokaznim radnjama te mjerama privremenog osiguranja oduzimanja imovinske koristi. O poduzimanju tih mjera savjetuje se s policijom i Ministarstvom financija.

(2) Glavni ravnatelj policije Ministarstva unutarnjih poslova organizira središnje prikupljanje, pohranu i obradu svih obavijesti koje su važne za pokretanje i vođenje kaznenog postupka za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona, a posebice one koje se odnose na identitet, prirodu, sastav, ustroj, lokaciju i aktivnosti grupe ili zločinačke organizacije; veze s drugim grupama ili zločinačkim organizacijama te kaznena djela koja je počinila grupa ili zločinačka organizacija te njezin član ili pripadnik. Središnja evidencija tih obavijesti dostupna je zaštićenom računalnom mrežom Uredu u realnom vremenu.

Članak 28.

(1) Nadležni sudac izvršenja (članak 43. Zakona o izvršavanju kazne zatvora) dostavlja Uredu sva rješenja u postupku izvršavanja kazne zatvora osuđenika za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona.

(2) Po primitku rješenja o upućivanju na izdržavanje kazne zatvora, Ured može Zatvoru u Zagrebu – Odjelu za psihosocijalnu dijagnostiku i Središnjem uredu Uprave za zatvorski sustav, dostaviti mišljenje o povezanosti osuđenika s drugim članovima zločinačke organizacije, koje se koristi za izradu pojedinačnog programa izvršavanja kazne zatvora i za donošenje odluke o kaznionici ili zatvoru gdje će se kazna izvršavati.

(3) Upravitelj kaznionice ili zatvora obavješćuje bez odgode Ured o svim važnim podacima o osuđeniku za kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona za koje je saznao tijekom izdržavanja kazne zatvora.

Članak 30.

(1) Tijela koja sudjeluju u postupku za djela iz članka 21. ovoga Zakona dužna su postupati hitno ali na način koji ne umanjuje njihovu sposobnost da s jednakom pažnjom istražuju činjenice koje idu u korist ili na štetu okrivljenika.

(2) Bez odobrenja Ravnatelja ne smiju se objaviti podaci o kaznenom progonu u predmetima iz članka 21. ovoga Zakona. Neovlašteno objavljivanje ovih podataka je kazneno djelo odavanja službene tajne iz članka 351. KZ.

Članak 35.

(1) Sveukupni rok trajanja istražnog zatvora do podizanja optužnice, ako je istraga produljena (članak 230. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku) može iznositi dvanaest mjeseci.

(2) Ako je u istrazi istražni zatvor produljen prema odredbi stavka 1. ovoga članka, sveukupni rok trajanja istražnog zatvora iz članka 130. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku produžuje se za šest mjeseci.

Članak 36.

(1) Glavni državni odvjetnik može od suda iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona zahtijevati donošenje rješenja o ispitivanju kao svjedoka osobe koja je postala pripadnik zločinačke organizacije:

1. protiv koje je podnesena kaznena prijava ili se vodi kazneni postupak za kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona počinjeno u okvirima zločinačke organizacije i ako postoje okolnosti na temelju kojih se prema kaznenom zakonu pripadnik zločinačke organizacije može osloboditi kazne ili olakotne okolnosti na temelju kojih se kazna može ublažiti,

2. ako je iskaz te osobe razmjernan težini počinjenoga kaznenog djela i važnosti iskaza te osobe za otkrivanje i dokazivanje kaznenih djela počinjenih u okvirima zločinačke organizacije ili njihovih počinitelja, odnosno za otkrivanje i sprječavanje kaznenih djela zločinačke organizacije.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka Glavni državni odvjetnik može podnijeti na obrazloženi prijedlog Ravnatelja do zakazivanja glavne rasprave u kaznenom predmetu protiv pripadnika zločinačke organizacije iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 37.

(1) Na obrazloženi prijedlog Ravnatelja Glavni državni odvjetnik može sudu iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona, uz zahtjev za donošenje rješenja o ispitivanju kao svjedoka osobe koja je kao pripadnik zločinačke organizacije pravomoćno osuđena, podnijeti i zahtjev za ublažavanje kazne, ako je njezin iskaz važan za otkrivanje i dokazivanje kaznenih djela počinjenih u okvirima zločinačke organizacije ili počinitelja tih kaznenih djela, odnosno za otkrivanje i sprječavanje činjenja kaznenih djela od strane pripadnika zločinačke organizacije.

(2) Uz zahtjev se prilaže izjava iz članka 38. stavka 2. i 3. ovoga Zakona. Tu izjavu osuđena osoba daje pred nadležnim sucem izvršenja u nazočnosti branitelja.

(3) Umjesto zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, Glavni državni odvjetnik može nadležnom tijelu za uvjetni otpust kažnjenika predložiti donošenje odluke o uvjetnom otpustu i prije isteka roka iz članka 158. Zakona o izvršavanju kazne zatvora (»Narodne novine«, br. 128/99., 55/00., 59/00., 129/00., 59/01., 67/01., 11/02., 76/07. i 27/08.).

Članak 39.

Ne može se ispitati kao svjedok (pojedinačni) počinitelj za kojega postoje okolnosti iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona koji je:

1. počinio jedno ili više kaznenih djela ubojstva iz članka 90. KZ, teškog ubojstva iz članka 91. KZ, međunarodnog terorizma iz članka 169. stavka 2. KZ, ugrožavanja sigurnosti osoba pod međunarodnom zaštitom iz članka 170. stavka 2. KZ, uzimanja talaca iz članka 171. stavka 2. KZ, otmica zrakoplova ili broda iz članka 179. stavka 2. KZ, morskog i zračnog razbojništva iz članka 180. stavka 2. KZ, silovanja iz članka 188. KZ stavka 2., 3. i 4. KZ, spolnog odnošaja s nemoćnom osobom iz članka 189. stavka 2., 3. i 4. KZ i spolnog odnošaja s djetetom iz članka 192. KZ,

2. organizator zločinačke organizacije,

3. poticatelj na počinjenje kaznenog djela iz članka 21. ovoga Zakona u cilju da protiv potaknute osobe bude pokrenut postupak za to djelo.

Članak 40.

(1) Zahtjev za donošenje rješenja o ispitivanju osobe iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona kao svjedoka Glavni državni odvjetnik podnosi sudu iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Vijeće nadležnoga suda odlučit će o zahtjevu Glavnoga državnog odvjetnika najkasnije u roku od osam dana.

(3) Vijeće odlučuje o zahtjevu na temelju isprava i drugih pisanih dokaza. Prema potrebi, na sjednicu će pozvati Glavnoga državnog odvjetnika te osobu iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona i njezinog branitelja ako ga ima. Glavni državni odvjetnik može ovlastiti Ravnatelja da prisustvuje toj sjednici. Sjednica se održava uz isključenje javnosti.

(4) Svoju odluku može vijeće uvjetovati mogućnošću da Republika Hrvatska nadoknadi štetu osobama kojima je osoba iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona prouzročila svojim kaznenim djelima kao pripadnik zločinačke organizacije.

Članak 41.

(1) Vijeće će odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona ako:

1. je podnesen nakon zakazivanja glavne rasprave (članak 36. stavak 2.),

2. iskaz svjedoka iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona nije u interesu otkrivanja i kaznenog progona drugih pripadnika zločinačke organizacije.

(2) Vijeće može odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika ako nije vjerojatno da će svjedok iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona dati svoj potpuni i okolnosni iskaz u kaznenom postupku ili je vjerojatno da će uskratiti obavijesti važne za otkrivanje ili sprječavanje drugih kaznenih djela i članova zločinačke organizacije, odnosno razjašnjenje okolnosti pod kojima su ona počinjena.

(3) Protiv rješenja vijeća Glavni državni odvjetnik može podnijeti žalbu u roku od 48 sati. Vrhovni sud Republike Hrvatske će o žalbi odlučiti u roku od 3 dana.

Članak 43.

(1) Vijeće odlučuje o oba zahtjeva iz članka 37. ovoga Zakona jednim rješenjem.

(2) Vijeće će odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika ako iskaz te osobe nije u interesu otkrivanja i kaznenog progona drugih pripadnika zločinačke organizacije.

(3) Vijeće može odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika iz razloga navedenih u članku 41. stavku 1. točki 2. i stavku 2. ovoga Zakona.

(4) Protiv rješenja vijeća Glavni državni odvjetnik može podnijeti žalbu u roku od 48 sati. Vrhovni sud Republike Hrvatske će o žalbi odlučiti u roku od 3 dana.

(5) Ako vijeće zahtjev prihvati rješenjem će:

1) dopustiti da se osoba označena u zahtjevu ispita kao svjedok,

2) odgovarajućom primjenom odredbe članak 498. Zakona o kaznenom postupku o preinačenju pravomoćne presude bez obnove kaznenog postupka preinačiti pravomoćnu presudu u dijelu odluke o kazni i ublažiti kaznu za najmanje jednu trećinu do najviše dvije trećine izrečene kazne.

(6) Odredba stavka 5. točka 2. ovoga članka neće se primijeniti ako osuđena osoba ispitana kao svjedok nije iznijela sve činjenice i okolnosti iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona ili je dala lažni iskaz.

Članak 44.

Rješenjem kojim prihvaća zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika vijeće će odlučiti da se sa onog dijela glavne rasprave u kaznenom postupku protiv pripadnika zločinačke organizacije u kojem se ispituje krunski svjedok isključi javnost.

Članak 45.

(1) Krunski svjedok koji je dao iskaz u skladu s obvezama iz članka 38. stavka 1. i 2. ovoga Zakona i svjedok iz članka 37. ovoga Zakona, ne može biti progonjen za kazneno djelo iz članka 21. stavka 1. točke 3. do 6. i stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Krunski svjedok i svjedok iz članka 37. ovoga Zakona odgovara za davanje lažnog iskaza.

(3) Ako nije ranije odbacio protiv njega kaznenu prijavu, Glavni državni odvjetnik će izjaviti da protiv krunskog svjedoka odustaje od kaznenog progona najkasnije do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka protiv pripadnika zločinačke organizacije.

Članak 46.

Odredbe članka 45. ovoga Zakona neće se primijeniti i državni će odvjetnik nastaviti kazneni progon ili pokrenuti kazneni postupak:

1. ako krunski svjedok nije iznio sve činjenice i okolnosti iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona ili je dao lažni iskaz,
2. ako krunski svjedok prije pravomoćnog okončanja kaznenog postupka počini novo kazneno djelo iz članka 21. i 39. ovoga Zakona,
3. ako je krunski svjedok u roku od dvije godine nakon rješenja iz članka 42. ovoga Zakona, postao pripadnik zločinačke organizacije i u njenim okvirima počinio kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona.

Članak 49.

(1) Čim sazna za vjerojatnost da određena osoba na svojim bankovnim računima prima, drži ili na drugi način posluje sa prihodima ostvarenima kaznenim djelima iz članka 21. ovoga Zakona, a ti su prihodi važni za izvide i istragu tih kaznenih djela ili podliježu prisilnom oduzimanju prema odredbama Kaznenog zakona, Zakona o kaznenom postupku i Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela, Ured će zahtjevom zatražiti od banke dostavljanje podataka o tim računima. Zahtjev sadrži podatke iz članka 56. stavka 1. ovoga Zakona, ali se sredstva, prihodi i imovina ostvareni kaznenim djelima ne moraju označiti u točnoj visini, ako ona još nije potpuno poznata.

(2) Banka je dužna zatražene podatke sadržane u zahtjevu Ureda, dostaviti u roku određenom zahtjevom. Ako banka ne postupi po zahtjevu, Ured će zatražiti da o zahtjevu odluči sudac istrage.

(3) Sudac istrage će odmah po prijemu zahtjeva Ureda odlučiti rješenjem. Rješenje se bez odgode dostavlja Uredu koji protiv rješenja ima pravo podnijeti žalbu u roku od 48 sati.

(4) Sudac istrage može rješenjem obvezati banku da Uredu dostavi podatke o stanju računa osobe iz stavka 1. ovoga članka, prati platni promet na računima određene osobe, te da za vrijeme određeno nalogom o praćenju platnog prometa redovito izvješćuje Ured o transakcijama na računu koji se prati.

(5) Za neizvršavanje rješenja suca istrage odgovorna osoba u banci kaznit će se novčanom kaznom u iznosu do 50.000,00 kuna, a banka novčanom kaznom do 5.000.000,00 kuna. Ako i nakon toga ne izvrši rješenje odgovornoj osobi može se izreći kazna zatvora do izvršenja naloga ili odluke a najdulje mjesec dana. O žalbi protiv rješenja kojim je izrečena novčana kazna ili je određen zatvor, odlučuje vijeće županijskog suda. Žalba protiv rješenja o zatvoru ne zadržava izvršenje rješenja.

(6) Kad je sudac istrage donio rješenje stavka 4. ovoga članka, može na zahtjev Ureda pozvati i ispitati članove tijela banke, dioničare, zaposlenike i sve druge osobe koje imaju pristup povjerljivim podacima, u svrhu prikupljanja obavijesti o okolnostima koje je banka saznala na temelju pružanja usluga i obavljanja poslova s pojedinačnim klijentom.

Članak 56.

(1) Zahtjev Ureda za pokretanje postupka iz članka 44. stavka 1. ovoga Zakona sadrži:

- 1) kratki činjenični opis kaznenog djela i njegov zakonski naziv,
- 2) podatke o fizičkoj ili pravnoj osobi u odnosu na koju se zahtjev podnosi,
- 3) opis sredstava, prihoda ili imovine koje ta fizička ili pravna osoba drži,
- 4) razloge za uvjerenje o postojanju očitog znatnog nerazmjera između vrijednosti sredstava, prihoda i imovine kojima ta fizička ili pravna osoba raspolaže i vrijednosti nadležnim državnim tijelima prijavljenih osobnih dohodaka i drugih primanja,
- 5) BRISAN.

(2) Sud će u rješenju o određivanju mjere osiguranja odrediti da se mjera osiguranja odnosi i na dio protivnikovih sredstava, prihoda ili imovine za koji predlagatelj učini vjerojatnim da se po bilo kojem pravnom temelju nalaze kod protivnikovog bračnog ili izvanbračnog druga, rođaka u uspravnoj lozi, rođaka u pobočnoj lozi do trećeg stupnja zaključno te srodnika po tazbini do drugog stupnja zaključno i posvojenika i posvojitelja.

(3) Sud će u rješenju o određivanju mjere osiguranja odrediti da se mjera osiguranja odnosi i na dio protivnikovih sredstava, prihoda i imovine za koji predlagatelj učini vjerojatnim da se po bilo kojem pravnom temelju nalazi kod druge fizičke ili pravne osobe, osim ako odredi da ima mjesta primjeni pravila o zaštiti poštenog stjecatelja.

(4) Mjeru osiguranja iz članka 55. ovoga Zakona sud određuje odmah, a najkasnije dvanaest sati nakon primitka zahtjeva predlagatelja. U rješenju kojim se određuje mjera osiguranja sud će označiti vrijednost sredstva odnosno iznos prihoda ili koristi ostvarene kaznenim djelom i vrijeme za koje se ona određuje.

(5) BRISAN.

(6) Obrazloženo rješenje o određivanju mjere osiguranja sud će dostaviti protivniku, banci i drugim osobama koje se bave platnim prometom te po potrebi i drugim državnim tijelima.

(7) Danom otvaranja stečajnog postupka nad protivnikom osiguranja vrijednost sredstva ili iznos prihoda ili koristi ostvarene kaznenim djelom određene rješenjem iz stavka 2. ovoga članka smatra se dospjelim iznosom na kojem postoji pravo razlučnog namirenja.

Članak 57.

(1) Najkasnije do proteka roka iz članka 56. stavka 4. ovoga Zakona sud će održati ročište za potvrdu donesenog rješenja. Nedolazak protivnika ne sprječava održanje ročišta.

(2) Nakon saslušanja stranaka, sud će ukinuti ili potvrditi rješenje o mjeri osiguranja.

(3) Sud će ukinuti mjeru osiguranja ako:

1. protivnik učini vjerojatnim da vrijednost sredstava, prihoda ili imovine iz članka. 55. stavka 1. točke 3. ne prelazi 100.000,00 kuna,

2. protivnik vjerodostojnim ispravama učini vjerojatnim zakonito podrijetlo svojih izvora sredstava, prihoda ili imovine,

3. protivnik učini vjerojatnim da ne postoji opasnost da će onemogućiti ili znatno otežati oduzimanje imovine, sredstava ili prihoda.

(4) Ako protivnik osiguranja vjerodostojnim ispravama učini vjerojatnim zakonito porijeklo samo dijela svojih izvora sredstava, prihoda ili imovine, sud će ukinuti mjeru osiguranja u odnosu na taj dio sredstava, prihoda ili imovine.

(5) Ako potvrdi rješenje, sud će za rok od šest mjeseci produjiti vrijeme za koje je mjera osiguranja određena, vodeći računa o težini kaznenog djela, opasnosti da bi se bez mjere osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom te imovinskim prilikama protivnika kao i osoba koje je on po zakonu dužan uzdržavati.